

den Omhu, hvormed der i selve Lovforslaget er sørget for, at den Norm, der danner Grundlaget for Beskatningen, er foreslaaet saa fast og uforanderlig, at dette kun kan forandres ved Lov. Det Punkt, som jeg vilde omtale, er Udvalgets Forslag under Nr. 9, der gaaer ud paa, at der tilføies § 15: „dog kan den i § 12 ommeldte Klassifikation af Grundene, i Anledning af væsentlige Forandringer i Kjøbstadens Næringsforhold, forandres, naar dette, efter Kommunalbestyrelsens Indstilling, bifalbes af Indenrigsministeriet.“ Af Motiverne, Pag. 11, er det, saavidt jeg skjønner, klart, at det ikke alene er det Hartkorn, som udfindes paa Kjøbstadgrundene, som skal være Norm for Beskatningen, men det hedder udtrykkeligt: „Det formenes derfor, at samtlige Grunde paa Kjøbstadens Territorium bør deles i 3 Klasser efter deres mere eller mindre fordeeltige Beliggenhed.“ Altsaa forekommer det mig klart, at det er Klasserne i Forbindelse med Hartkornet, der danne Grundlaget for Beskatningen. I Udvalgets § 15 hedder det nu: „3 Grundskattem vil Forandring uden særlig Lov ikkun kunne ske enten paa Grund af Sammenlægning eller Udstykning osv.“ Der er altsaa fremspørt nogle Undtagelser fra den Grundregel, at der ikke uden ved Lov kunde indtræde en Forandring i Beskatningens Norm. Jeg troer, at det er uheldigt at overlade til Administrationen, her til Kommunen og Indenrigsministeriet, ad administrativ Vej at lade foretage Forandring i Beskatningens Grundlag. Jeg veed ikke rettere, end at der i Lovgivningen ikke findes noget Tilsvarende. Seer man hen til Landet, hvor Grundlaget for Beskatningen er Hartkorn, er det jo aabenbart, at der er mange Tilfælde, baade i Landsbyerne og ved enkelte Gaarde, hvor der kan indtræde Omstændigheder, der kunne have en stor Indflydelse paa Grundenes Værdi, som altsaa ogsaa burde have Indflydelse paa Normen for Beskatningen eller paa Hartkornet. Men jeg troer, at man maa ansee det for meget gavnligt, at der ikke let er Udfigt til, at denne Skattnorm forandres. Der vil jo være Tilfælde, hvor en Eiendom vinder i Værdi, f. Ex. hvor der indtages Jord, der ikke tidligere har været opdyrket, eller hvor en Jernbane eller en ny Vej anlægges i Nærhe-

den, og paa den anden Side kan der ogsaa være Tilfælde, hvor en Eiendom taber i Værdi; men Skattnormen bliver ikke bestemt mindre uforandret. Jeg skjønner derfor ikke rettere, end at det er uheldigt i en Lov, der fastsætter en bestemt Skattnorm, at begynde med en Indrømmelse, hvormed man ad administrativ Vej kan røre ved Grundlaget for Beskatningen. Jeg indrømmer vel, at Kjøbstadkommunerne ere nærmest til at skjønne, hvorvidt det er rigtigt ved tilfældige Omvæltninger at gjøre Forandringer, og jeg er ogsaa overbevist om, at der ikke vil være noget Særdeles at resitere derved; men den høitærede Indenrigsminister har allerede gjort opmærksom paa, at de mødende Tilfælde, der kunne gjøre Forandring i Skattnormen fornødne, maaskee kun enkeltviis ville fremkomme i et meget langt Aaremaal — jeg troer, han nævnedes endog 100 Aar. — Er det nu kun enkelte Tilfælde, da er det vist, at man kunde sige, det vilde have libet at betyde, at Administrationen paa denne Maade kunde gribe ind; men paa den anden Side vilde i saa Fald Besværligheden ved at faae Forandringen iværksat ad Lovgivningsveien dog ogsaa kun være saa ringe, at der ikke kan være Noget iveien for at bestemme, at det kun bør ske ad denne Vej. Det er af disse Grunde, og navnlig for at holde fast ved, at hvad der er Grundlaget for Beskatningen, ikke letteligen bør røffes, at jeg tillader mig at henlede Thingets Opmærksomhed paa, om det dog ikke kunde være ønskeligt, kun at lægge det under Lovgivningens Omraade, om og hvorvidt der i et givet Tilfælde skulde indtræde Forandring i Grundlaget for Beskatningen.

Ordføreren: Det er kun yderst Ubehøveligt, jeg har at sige. Paa Grund af den meget store Betydning, Udvalget maatte tillægge det Endringsforslag, som er stillet af den ærede Landsthingsmand for Bornholm (Sonne) til § 12, afholdt jeg mig ved Begyndelsen af Forhandlingerne fra at udtale mig derom. Udvalget ønskede først at høre, paa hvilken Maade han vilde motivere det, og dernæst, hvad den høitærede Indenrigsminister vilde sige om det, for at man derefter kunde